

Sygnatura akt I Ns 818/13

POSTANOWIENIE

Jelenia Góra, dnia 17-10-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

PrzewodniczącySSR Paweł Siwek

ProtokolantMarcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 17-10-2013 r. w Jeleniej Górze na rozprawie sprawy

z wniosku E. P.

przy udziale L. N., K. K., B. K.

o stwierdzenie nabycia spadku po W. Z.

postanawia:

I. stwierdzić, iż spadek po W. Z.zmarłej dnia (...)roku w J., ostatnio stale zamieszkałej w J., na podstawie testamentu notarialnego z dnia (...)roku Repertorium A numer (...)nabyła córka E. P.w całości,

II. ustalić, iż koszty postępowania ponoszą strony zgodnie z własnym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia (...) r. E. P.wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej W. Z..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. Z.zmarła w dniu (...) r. w J..

W chwili śmierci W. Z. była wdową.

(Dowód: - odpis skrócony akt zgonu W. Z. k. 3)

Spadkobiercą W. Z.na podstawie testamentu z dnia (...)r., Rep. A (...), jest E. P..

(Dowód: - akt notarialny z dnia (...), k. 4)

Sąd zważył co następuje:

Jak stanowi art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu.

Zgodnie z art. 941 k.c. rozrządzić majątkiem na wypadek śmierci można jedynie przez testament.

W niniejszej sprawie zostały ujawnione dwa testamenty zmarłej W. Z.: pierwszy z dnia (...)r. (Rep. A nr (...)) i drugi z dnia (...)r. (Rep. A nr (...)).

Co do żadnego z nich uczestnicy postępowania nie zgłosili zarzutu nieważności. Również Sąd Rejonowy po odebraniu zapewnień spadkowy nie znalazł podstaw do uznania któregokolwiek z testamentów za nieważny.

Przechodząc zatem do treści przedmiotowych testamentów, to trzeba było w pierwszym rzędzie zauważyć, że w testamencie z dnia (...)r. nie znalazło się stwierdzenie, iż testament z dnia (...)r. zostaje odwołany.

Zgodnie z art. 947 k.c. jeżeli spadkodawca sporządził nowy testament nie zaznaczając w nim, że poprzedni odwołuje, ulegają odwołaniu tylko te postanowienia poprzedniego testamentu, których nie można pogodzić z treścią nowego testamentu.

Jednakże w ocenie tutejszego Sądu, powyższego przepisu w rozpatrywanej sprawie, wbrew twierdzeniu uczestnika postępowania L. N., nie można było zastosować.

Uczestnik argumentował, że w związku z treścią aktu notarialnego z dnia (...) r., w którego treści został wymieniony lokal mieszkalny nr (...)przy ul. (...)w J., wolą spadkodawczyni było ażeby E. P. otrzymała tylko ten lokal, zaś uczestnik pozostały majątek, i w związku z tym, że każdy z nich jest spadkobiercą w takich udziałach, jakie wynikają z zestawienia wartości poszczególnych składników masy spadkowej im przypadających.

Powyższe stanowisko uczestnika nie mogło się ostać, jako pozostające w jaskrawej sprzeczności z jakimikolwiek zasadami wykładni.

W testamencie z dnia (...)r. spadkobierczyni bowiem powołała do dziedziczenia całego majątku po sobie L. N.. W testamencie zaś z dnia (...)r. oświadczyła że do dziedziczenia całości spadku po sobie powołała E. P..

W ocenie Sądu Rejonowego nie sposób pogodzić ze sobą oba zapisy.

I już bez znaczenia było wskazanie w testamencie z dnia (...) r., że w skład spadku wchodził lokal mieszkalny nr (...)położony w J.przy ulicy (...).

Ten fragment zdania bowiem jest poprzedzony wyrażeniem „w tym”.

A w związku tym jedynie doprecyzowuje, co między innymi, wchodzi w skład masy spadkowej. W żaden natomiast sposób nie podważa znaczenia wyrażenia zawartego w testamencie, że do dziedziczenia całości spadku zostaje powołana E. P.

Inna wykładnia doprowadziłaby, czego zdaje się nie zauważać uczestnik postępowania, do wewnętrznej sprzeczności testamentu. Nie można bowiem być powołanym do dziedziczenia w całości, a równocześnie jedynie w części.

Nie można także pominąć, że obydwie testamenty zostały sporządzone w formie aktu notarialnego. A zatem przez osoby posiadające wiedzę tak z zakresu prawa, jak i języka prawniczego.

A zatem gdyby w 2001 r. notariusz M. D. posiadała od spadkodawczyni wiedzę, że chce ona aby jej spadkobiercami byli równocześnie i L. N. i E. P., to potrafiłaby tak sformułować testament, aby odzwierciedlał wolę spadkodawczyni odnośnie powołania obydwu spadkobierców do spadku.

Skoro jednak nic takiego nie wynikało z testamentu, jako spadkobierczynię po W. Z. należało uznać E. P..

I dlatego też orzeczono jak w pkt I postanowienia.

Odnośnie natomiast kosztów postępowania, to tutejszy Sąd Rejonowy nie dopatrywał się podstaw do odstąpienia od ogólnych zasad określonych w art. 520 § 1 k.p.c., który stanowi, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.